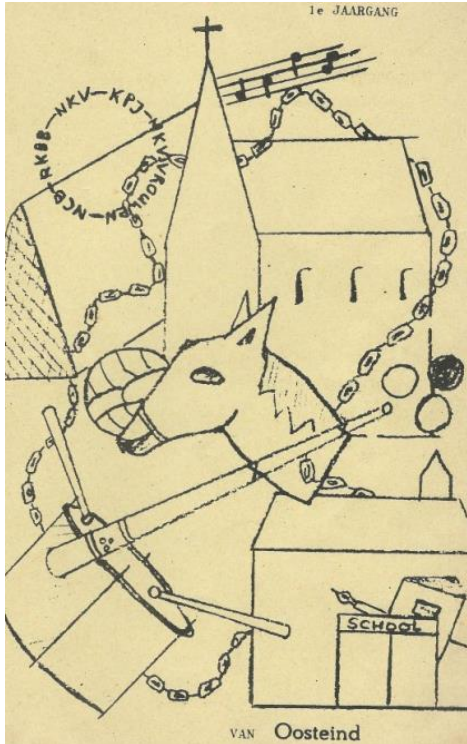

- 50 jaar VBO -

De verbindende Schakel

Uitgave Heemkundegroep Ulendonc Oosteind, oktober 2014

Voorwoord

Voor u ligt het boek van de heemkundegroep Ulendonck over 50 jaar Vereniging Belangen Oosteind. Het bestuur van de VBO is de heemkundegroep dan ook zeer dankbaar dat zij dit boek hebben willen samenstellen. Met dit boek over 50 jaar VBO is de heemkunde er wederom in geslaagd om een stukje van de Oosteindse geschiedenis vast te leggen.

In de afgelopen 50 jaar hebben vele dorpsgenoten zich vrijwillig ingezet om de leefbaarheid van Oosteind te behouden en te stimuleren. Dit was de doelstelling van de VBO toen het in 1964 werd opgericht en dat is het nog steeds. Om aan dit doel inhoud te kunnen geven, zijn er diverse werkgroepen opgericht die elk op hun manier uitvoering geven aan activiteiten die dit doel onderschrijven.

In dit boek zult u dan ook het nodige lezen over de geschiedenis van deze werkgroepen en hun vrijwilligers. Want de VBO en de werkgroepen kunnen niet zonder vrijwilligers. We vertrouwen erop dat de Oosteindse bevolking ook in de toekomst zich in blijft zetten voor de leefbaarheid van Oosteind, zodat we over 50 jaar het eeuwfeest van de VBO kunnen vieren.

Veel leesplezier in dit boek over 50 jaar Vereniging Belangen Oosteind,

Het bestuur van VBO

Inhoudsopgave

Wat maken we van Oosteind?	3
Een voorwoord gericht aan alle verenigingen van Oosteind	7
De voorzitters van VBO van de eerste 25 jaar	9
Werkgroep de Schakel	12
Sinterklaas in Oosteind in vogelvlucht	21
De gezichtjes van Peuterzaal Het Trapje	26
Oosteind heeft hart voor toneel	28
Kindervakantiewerk - KVV	30
CV Uilendonck werkgroep Kindercarnaval	33
WAKO	36
KVO Oosteind 65 jaar	44
Het gelegenheidsorkest	46

Samenstelling en vormgeving: Martha Leltz

Wat maken we van Oosteind?

Het zal U, inwoners van Oosteind, bij het lezen van deze uitgave van de schoolkrant duidelijk worden, dat het in de bedoeling ligt, de huidige schoolkrant uit te breiden tot:

KONTAKTBLAD VOOR DE GEHELE PAROCHIE

Via de pen van het Hoofd der School hebt U dit al op een vorige pagina kunnen lezen.

Het past ons, als comité "BELANGEN OOSTEIND " vanaf deze plaats dank te zeggen aan het onderwijzend personeel voor hun instemming met dit idee, dat in onze vergadering was gegroeid.

Steunend op de ervaring van enkele jaren kunnen we nu vol goede moed beginnen aan deze nieuwe opzet.

Ons UITGANGSPUNT bij dit nieuwe blad, waarvoor op dit moment nog geen naam bekend is, zal zijn, al datgene, wat in ons dorp leeft aan elkaar door te geven.

We denken dan, behalve aan kerk- en schoolberichten o.a. ook aan nieuws van ALLE verenigingen; jubilea, geboorten, huwelijken enz.

Een kleine REDACTIERAAD, die gevormd is uit leden van het comité "Belangen Oosteind ", zal deze copie ordenen en samenvoegen, en zonodig aanvullen en van commentaar voorzien.

Thans dus graag aan eenieder, individueel of als vereniging, COPIE door te geven aan de redactie, t.w.

De Heer A. v. Dongen
De Heer A. v. Rijen, of aan
Ondergetekende.

Genoemde redactie is thans vol goede moed en hoopt dit met ieders medewerking te kunnen blijven.

Het comité "BELANGEN OOSTEIND " is in dit artikel al enkele malen genoemd.

Voor zover nodig willen we ter kennismaking, daarover graag iets meer vertellen.

Het is nu ruim 2 jaar geleden, nl. op 15 oktober 1964, dat de oprichtingsvergadering heeft plaats gehad. Het INITIATIEF hiertoe was uitgegaan van Pastoor De Grauw.

U zult, lezer, direct vragen: WAT BEOOGT DAT COMITE ?

We hebben dit voor U opgezocht in de notulen en vonden het als volgt geformuleerd:.....zonder het werk van andere instanties te doorkruisen - te komen tot het behartigen van de belangen van onze Parochie op een zo breed mogelijk terrein.

Ik ben zo vrij geweest, als opschrift boven dit artikel een VARIANT te kiezen op deze inderdaad mooie woorden , nl WAT MAKEN WE ZELF VAN OOSTEIND ?

Nu we de tijd meemaken van ONTVOLKEN van het PLATTELAND moet het ons allemaal ernst zijn, van Oosteind nog iets te maken als WOON- en/of WERKgemeenschap. Gelukkig zijn er nog vele personen en instanties van dit ideaal overtuigd, zodat we voorlopig de toekomst met OPTIMISME tegemoet zien.

Kortheidshalve noem ik U thans enkele feiten en gebeurtenissen die deze week als nieuws van het comité zijn te melden:

- Subsidie van f 100,- ontvangen van de Boerenleenbank.
- Besluit van het Gemeentebestuur om het ONDERHOUD van het GAZON rondom het H. Hartbeeld aan te besteden. Dit werk is inmiddels aan een Dongense bloemist gegund.
- Via Wethouder Brokx, die Vrijdag , 17 maart jl. op onze vergadering was uitgenodigd, hebben we een duidelijk inzicht gekregen in de PLANNEN rondom:
- Een nieuw sportterrein
- Mogelijkheden en onmogelijkheden voor woningbouw
- Gecreëerde nieuwe wegen, enz.

- Ook kondigde Wethouder Brokx aan, dat een CREDIET AANVRAGE voor onze scholen nog deze maand in de gemeenteraad komt.
- Verband houdende met de nieuwe verbinding Dongen – Oosterhout zal de verkeersveiligheid op de Provincialeweg zeker toenemen.
- Mag ik het thans bij deze korte mededelingen laten. Bij een volgende uitgave van ons blad kunnen we dan weer ruimschoots op verschillende punten ingaan.

Om de kennismaking met “Belangen Oosteind” volledig te maken, volgt hier de SAMENSTELLING op dit moment. U zult zien: ongeveer de helft van de leden is afgevaardigd namens de school, instantie of standsorganisatie, welke leden gedeeltelijk pas een half jaar zitting hebben, terwijl anderen zonder gebondenheid, sinds het begin lid zijn geweest.
COMITE “ BELANGEN OOSTEIND “

Pastoor de Grauw, tijdelijk voorzitter
Leden:

Mevrouw Pullis- v Rijen (N K V- vrouwen)

Mevrouw Oomen-Knipscheer (R K B B)

De heren:

A v Dongen (Hoofd der School)

J Jespers (N C B)

A Haarbosch (N K V)

P Luyckx (Kerkbestuur)

H Driessen (Charitasbestuur)

J Huyben (K P J)

P Driessen

J Nieuwenhuyzen

Fr Trommelen

N v d Heykant

A v Rijen

J van Dongen secretaris

Bovendien zal het raadslid, de Heer G. Rombouts, worden gevraagd de vergadering bij te wonen, als er belangen worden besproken die via de gemeente moeten worden opgelost.

U ziet, dat het een brede samenstelling is, die alle goeds inhoudt voor een vruchtbare samenwerking.

In en met dit comité willen we trachten samen met vele anderen, maar vooral door samenwerking van onze eigen bewoners, Oosteind LEEFBAAR te houden.

Graag tot een volgende keer.

J. v. Dongen.

Dit artikel is overgenomen uit de Schoolkrant van de Sint Janschool^{4e} jaargang nr.2 Paasuitgave 1967

Een Voorwoord gericht aan alle verenigingen van OOSTEIND

Er zijn in ons dorp gelukkig nog verenigingen, die proberen in zo'n kleine gemeenschap, zoals de onze nu eenmaal is, hun activiteiten te ontplooiën.

Iedere poging om te komen tot een opbloei en samenwerking van het verenigingsleven in onze plaats is van harte welkom. Vooral om deze samenwerking en – bundeling op dit gebied te bevorderen is nu in de toekomst de mogelijkheid geschapen om iedere activiteit die enigszins belangrijk genoemd mag worden, van welke vereniging of comité dan ook, via ons PAROCHIEBLAD aan alle parochianen kenbaar te maken.

Dit initiatief gaat dus uit van “PAROCHIEBELANGEN”.

Kopie zal men te zijner tijd via ondergetekende in dit blad kunnen plaatsen. Hoe meer, hoe liever, des te interessanter zal dit parochieblad voor alle inwoners kunnen worden.

Dit betreft dus artikeltjes voor ALLE VERENIGINGEN.

Naast specifieke berichten over Kerk , school en algemene parochiebelangen zal dus ook aandacht worden geschonken aan artikeltjes over wat er leeft in ons verenigingsleven, hetzij van standsorganisaties, hetzij van ontspanningsverenigingen, zoals :

RIJVERENIGING , PONNYCLUB, DRUMBAND,
VOETBALCLUB, BILJARTCLUBS, als ook
BUURTACTIVITEITEN etc.

Zodoende kunnen we voor en door elkaar via dit medium een nog hechtere samenwerking en beter contact krijgen. We

hopen allen, dat de diverse secretaresses en secretarissen hier hun medewerking aan zullen geven, zodat dit blad een echte "SCHAKEL" vormt in de ketting der verscheidene verenigingen.

Dit hoopt ook Uw contactman
A.M.v.Rijen

Artikel uit de Paasuitgave van 1967 van de Schoolkrant van de St. Janschool.

De voorzitters van VBO van de eerste 25 jaar

Jan v. Dongen

De eerste voorzitter van VBO in 1964, toen nog "Parochie belangen Oosteind" genoemd was Jan v. Dongen. De naam van de vereniging zou gedurende de daarop volgende jaren nog enkele keren een

aanpassing ondergaan. De vereniging was opgericht om de leefbaarheid van het dorp te behouden en waar nodig te verbeteren. De voornaamste initiatiefnemer, Pastoor de Grauw, maakte zich vooral bezorgd over de levensvatbaarheid van de school. De aanwas van kinderen op de school was minimaal omdat er geen nieuwe huizen gebouwd werden en veel jonge mensen daarom gedwongen waren om elders een woning te zoeken. Voor het eerste bestuur onder leiding van Jan v. Dongen was het dan ook belangrijk om woningbouw in Oosteind van de grond te krijgen. De vereniging wilde een gesprekspartner van de gemeente Oosterhout zijn om de stem van het dorp in Oosterhout nadrukkelijk te laten klinken. In de eerste Schakel uit 1967 staat een verslag van een gesprek tussen J. v. Dongen en de toenmalige burgemeester Elkhuzen, waarin de

woningbouw het belangrijkste onderwerp is. Verder wordt er gesproken over de aanleg van een voetbalveld, het drukke verkeer op de Provincialeweg en in verband daarmee de aanbesteding van “de uitbouw” van de Heistraat tot een rechtstreekse verbinding tussen Dongen en Oosterhout. Door allerlei strubbelingen o.a. bij de verwerving van gronden, gingen er nog enkele jaren over heen voor er met de woningbouw begonnen kon worden. In deze periode speelde ook dat het Oostquartier, door de toen nog aanwezige kasteleins, werd gezien als een concurrent die hun het brood uit de mond stootte. De kasteleins waren van mening dat in het Oostquartier commerciële activiteiten plaatsvonden die normaal bij hen zouden moeten gebeuren. Dit leidde soms tot heftige discussies. Een ander punt dat de eerste jaren nog meespeelde was dat er een “scheiding” werd gevoeld tussen de bewoners van “voor” en “achter” de melkfabriek. De bewoners van voorbij de melkfabriek voelden zich dikwijls tekort gedaan en vonden dat ze als minderwaardig behandeld werden en ook hierin probeerde VBO een positieve bijdrage te leveren. Het streven was om een zo breed mogelijke vertegenwoordiging van de Oosteindse bevolking in het bestuur van VBO te hebben om op die manier de belangen van zoveel mogelijk Oosteindse mensen te dienen. Jan v. Dongen neemt in 1977 noodgedwongen afscheid als voorzitter wegens zijn verhuizing naar de Noord- Oost polder. Met een groots afscheidsfeest wordt dit gevierd.

Pierre Driesen is de volgende voorzitter.

In de periode dat Pierre Driesen voorzitter is van VBO is er o.a. veel aandacht voor de aanleg van riolering op de Provincialeweg. Ook de reconstructie (uitbouw) van de Heistraat/Hoogstraat is een thema waar regelmatig over gesproken wordt met de gemeente. Daarnaast is er veel aandacht om weer een nieuwe bouwlocatie te vinden voor de Oosteindse bevolking. Als de emeritus pastoor en in feite de grondlegger van VBO, pastoor de Grauw in 1982 overlijdt, gedenkt Pierre hem in de vergadering van 5 april 1985 als: “ De man, die in 1964 de aanzet gaf tot de oprichting van

Parochie Belangen Oosteind" . Pierre Driesen neemt afscheid als voorzitter van VBO in de vergadering van 24-april 1985.

Cees Gabriëls als voorzitter

Met grote meerderheid van stemmen wordt Cees Gabriëls tot de opvolger van Pierre Driesen gekozen. Onder voorzitterschap van Cees Gabriëls speelden o.a. een aantal planologische zaken een grote rol, waarvan het Streekplan, het Dorpenplan en vooral de mogelijke komst van een industriegebied op Oosteinds grondgebied de belangrijkste waren. Door dit laatste punt kwam hij in de problemen doordat hij met tegenstrijdige belangen te maken kreeg, op de eerste plaats als voorzitter van VBO en op de 2^e plaats zijn raadslidmaatschap van de Oosterhoutse raad, waarin hij het standpunt van het CDA vertegenwoordigde. VBO was in meerderheid tegen de komst, terwijl het CDA voor stemde. Hierdoor zag hij zich genoodzaakt om in de vergadering van 10 oktober 1989 terug te treden als voorzitter en als lid van het VBO bestuur.

Deze drie voorzitters en ook pastoor De Grauw hebben door hun inzet voor VBO, uiteraard met steun van hun medebestuurleden en al hun opvolgers, een belangrijke bijdrage geleverd aan het mooie Oosteind zoals wij het nu kennen.

Samengesteld door P. v. Gorp

Bronnen:

De Schakel (verslagen van VBO vergaderingen)
Gesprekken met oud-leden van VBO

Werkgroep de Schakel

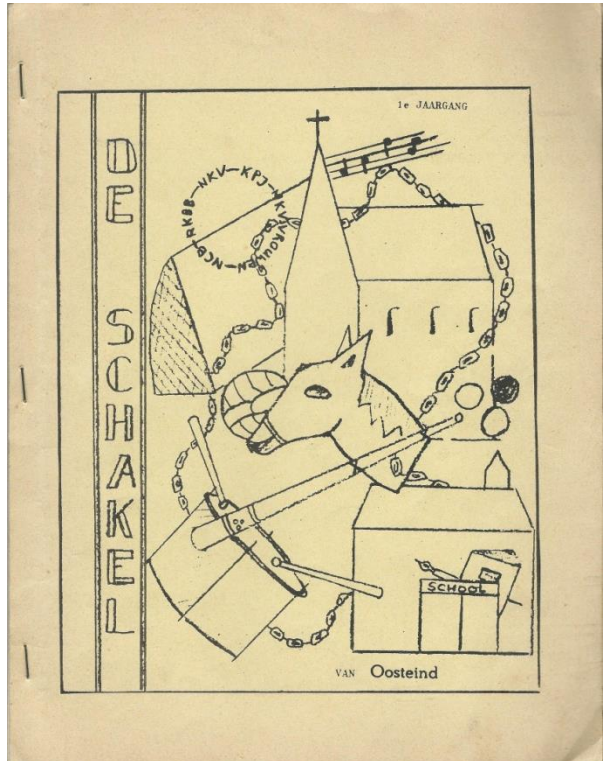
In het voorjaar van 1967 nam Pastoor de Graauw het initiatief om te komen tot een contactblad.

Hij zocht naar een middel voor bredere communicatie tussen instanties en

verenigingen van Oosteind.

Daarvoor nam hij contact op met de Vereniging Belangen Oosteind om zijn idee met de vereniging te bespreken.

Samen kwamen ze tot het besluit om een contactblad uit te gaan geven en een aantal personen te benaderen die plaats konden nemen in de redactie van het toekomstige blad.

Pastoor de Graauw benaderde Jan van Dongen(-Klaassen), Toon van Rijen en Antonie van Dongen om zitting te nemen in de redactie. Zij gaven hier alle drie gehoor aan en zo verscheen in juni 1967 de eerste uitgave van contactblad de Schakel. Mevrouw Lia van Rijen - Verlaar werd benaderd om als typiste te gaan fungeren.

De naam contactblad werd bij de 2^e uitgave in augustus 1967 reeds veranderd in parochieblad.

Meer dan 44 jaar later werd het in 2011 dorpsblad.

Het blad verschijnt nog steeds 6 keer per jaar, zoals het ook in het begin het geval was.

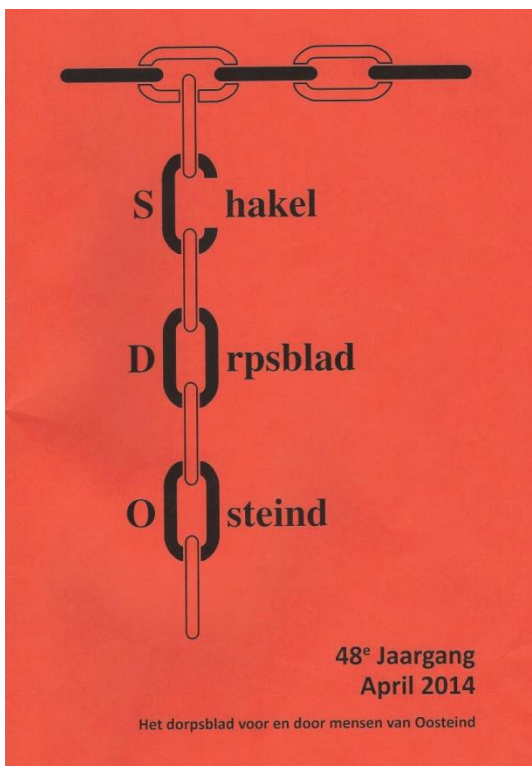
Vanaf 1967 tot heden zijn er ondertussen reeds 285 Schakels verschenen.

De omslag zoals deze eruit zag van 1967 tot 1972, en zoals deze er vanaf 1972 tot nu uitziet.

Abonnees

Al snel werden bijna alle huishoudens in Oosteind, en ook enkele daar buiten, abonnee. Het aantal abonnees heeft vanaf het begin tot heden altijd royaal boven de 400 gelegen. Voor de kosten hoefde men het, en nu nog steeds, niet te laten.

Er werd een bijdrage in de kosten gevraagd van de lezers (die woonachtig waren in Oosteind) van fl. 2,50 per jaar. Later werd dit bedrag verhoogd naar fl. 7,50. Weer veel later naar fl. 10,00 gevolgd naar verhoging van fl. 12,50. Met de invoering van de euro per 1 januari 2002, werd

dit omgerekend in euro's een bedrag van € 5,70. En dit lage bedrag is het nog steeds. Dit is mede te danken aan de bijdrage die geleverd werd en wordt door de vele adverteerders van de Schakel.

Het abonnementsgeld werd 29 jaar lang door Bets Trommelen – Bruijns bij de lezers aan huis opgehaald. Vanaf 2001 ging men over op (automatische) betaling via bank of giro.

Productie

De productie van het blad bracht heel veel werk met zich mee. Het begon allemaal met het aanleveren van (meestal geschreven) kopij. Alles moest uitgetypt worden. Lia Verlaar, toen nog

niet getrouwd en onderwijzeres in Oosteind, verrichtte het eerste tikwerk op een handmachine.

Omdat de machine een vrij stompe letter had, moest iedere regel twee keer op het moedervel

worden ingetypt. Door Toon van Rijen werd de Schakel verder samengesteld.

De gereed gekomen kopij ging naar familie Jan van Dongen – Klaassen, die op hun beurt met een handstencilmachine aan de verdere productie begon. Als de Schakels waren gedraaid, was

Jan van Dongen meer dan 30.000 keer met zijn arm rond geweest, om alle stencils te verkrijgen.

In de loop der jaren werd de oude stencilmachine vervangen door een elektrische.

Het was wel noodzaak, dat er een verandering kwam in het machinepark, want de pagina's van de Schakel werden met grote regelmaat uitgebreid.

Eind jaren tachtig is men gaan kopiëren. Het bestuur van de VBO had besloten een kopieerapparaat aan te schaffen waarvan alle werkgroepen binnen de VBO gebruik van konden maken.

Hierdoor ging de vermeerdering een stuk sneller. Later is er met onze basisschool Sint Jan, een afspraak gemaakt om daar de Schakel te mogen kopiëren.

Vanaf 2010 werden de uitgaven geprint via de school. De Schakel werd in één digitaal bestand, via mail, aangeleverd op school. Deze werd als opdracht digitaal doorgezonden naar de printer en werd per Schakel uitgeprint. Alleen nog een kaft en nietjes erin en er was weer een uitgave klaar. Toch nam het op school printen, nog meer dan 10 uur werk per 2 maanden met zich mee. Om het blad een professionelere uitstraling te geven en tijdswinst te behalen bij de productie, werd begin 2013 de volledige productie uithanden gegeven aan drukkerij Leijten in Dongen.

Op deze foto uit 1982 zijn Toon en Lia van Rijen - Verlaar bezig met het stencilen van de Schakel.

Wat was dat vermeerderen vroeger toch een hele klus. Nadat alle pagina's waren gestencild of zoals het later ging gekopieerd, moest de Schakel nog volledig in elkaar gezet worden.

Stel de uitgave telde 40 pagina's, dan werden er 40 stapels gemaakt. Alle redactieleden, inclusief hun partners en soms ook hun kinderen, werden dan ingeschakeld om deze bij elkaar te rapen. En voordat je meer dan 400 exemplaren bij elkaar hebt, ben je met zijn allen, al snel meer dan 4 uur bezig. Daarna moesten alle setjes nog voorzien worden van een kaft en worden geniet. Nog even allemaal langs de snijmachine, en de Schakel was eindelijk klaar om te bezorgen.

Elke kaft van een uitgave heeft een andere kleur (rood, groen, blauw, geel, paars, grijs of oranje).

In de beginjaren is er voor gekozen dat elke kleur staat voor een moment van verschijnen.

Later is daar weer van afgeweken. De kaften zijn vanaf het begin tot aan 2013 altijd geleverd geweest, door de firma Vermijs Kartonnage uit Oosterhout.

Aanlevering kopij

Tot eind jaren negentig werd alle kopij nog op papier aangeleverd. Deze moesten allemaal worden uitgetypt, eerst op een hamerslag typemachine, later op een elektrische typemachine.

Daarna maakte het computertijdperk zijn intrede.

Hierdoor werd de aanlevering van kopij op papier snel minder, tot bijna nul op dit moment.

Alle info wordt tegenwoordig digitaal aangeleverd via mail.

Waarvoor het vele typewerk bijna helemaal is komen te vervallen. Tegenwoordig moet men handig zijn met de computer, wil men zo efficiënt mogelijk willen werken.

Hoe activeerde men de tijdige aanlevering van kopij? Dat ging vroeger heel anders als nu.

Voordat het parochieblad verscheen, deed de pastoor een oproep vanaf de preekstoel, en gaf meteen aan wat de uiterste datum voor inleveren van de kopij was. Op deze manier gebeurde dat tot eind jaren tachtig. Vanaf dat moment verschijnt een oproep in iedere Schakel, voor welke datum de kopij voor de volgende uitgave binnen moet zijn bij de redactie.

De brievenbus van de familie van Rijen werd, vanaf 1967 tot begin 2002, na deze oproep dan niet meer met rust gelaten.

Tot in de jaren negentig werd kopij voor de Schakel die niet ondertekend was, door de redactie niet geaccepteerd. Zo gebeurde het eens dat er een anoniem bericht binnenkwam bij de redactie.

De inhoud van het verhaal was echter wel de moeite waard, waarop de pastoor werd ingelicht.

Die verzocht op zijn beurt, vanaf de preekstoel in kerk, de schrijver contact op te nemen met de redactie, wat prompt gebeurde.

Verspreiding

De verspreiding zoals het tegenwoordig ook nog gebeurt, werd verricht door de "6e klassers"

van de lagere school. Ondertussen is de nieuwe naam van deze klas "groep 8" van de basisschool.

Iedere leerling krijgt een wijk toebedeeld, waar hij of zij de Schakel moet bezorgen.

Een wijk bestaat uit één of meerdere straten.

Het blad is ook buiten Oosteind welkom. Ruim 40 nummers gaan via post naar elders.

Een gedeelte naar oud-inwoners van Oosteind en instanties in de gemeente Oosterhout.

Maar in het verleden gingen er ook internationaal naar bijvoorbeeld Opper Volta, Congo Kinshasa en Ghana, waar Oosteindse paters werkzaam waren.

Redactieleden

De Schakel kende door de jaren heen tot nu toe 10 redactieleden:

Antonie van Dongen 2 jaar redactielid	van 1967 tot 1969
Jan van Dongen 10 jaar redactielid	van 1967 tot 1977
Toon van Rijen 26 jaar redactielid	van 1967 tot 1993
Josephine Fijneman – Jansens 2 jaar redactielid	van 1971 tot 1973
Kees Gabriëls 21 jaar redactielid	van 1977 tot 1998
Lia van Rijen – Verlaar 9 jaar redactielid	van 1993 tot 2002
Jan den Rondon 12 jaar redactielid	van 1998 tot 2010
Mari Huyben 8 jaar redactielid	van 2002 tot 2010
Wim Bastiaansen	van 2010 tot heden
Wil van Nunen	van 2010 tot heden

Daarnaast is Lia van Rijen – Verlaar, meer dan 35 jaar typiste geweest van de Schakel.

Het voorwoord “Oosteinds wel en wee” wordt sinds het begin in juni 1967, om de beurt geschreven door een redactielid.

Naslagwerk

De Schakel heeft door de jaren heen bewezen van grote waarde te zijn voor ons dorp.

De lezers zijn altijd geïnteresseerd in het wel en wee van Oosteind. Ook als abonnees buiten Oosteind gaan wonen, verzoeken zij vaak de redactie, om de Schakel naar hun nieuwe huisadres te sturen. Ze willen graag op deze manier verbonden, en op de hoogte blijven van het reilen en zeilen van ons dorp.

Daarnaast zijn alle uitgaven, door diverse mensen, door de jaren heen zorgvuldig bewaard en eventueel ingebonden. Zo ontstond een soort geschiedenisboek, waarin ondertussen meer dan 48 jaar geschiedenis van ons dorp wordt beschreven. Vaak worden oude Schakels als naslagwerk erbij genomen, om informatie te verschaffen over wat de inwoners van Oosteind bezig hield in vroegere dagen.

Namens de werkgroep de Schakel, Wim Bastiaansen

Bron:

- oude Schakels
- krantenknipsels 15 en 25 jarig bestaan de Schakel

Sinterklaas Oosteind in vogelvlucht

Op het moment dat ik de vraag kreeg een stukje te schrijven over de geschiedenis van sinterklaas op Oosteind ben ik in mijn archief gedoken dat ik heb bijgehouden sinds 1966. Volgens zwarte piet Pedro kwam Sinterklaas al op Oosteind vóór 1962. Helaas heb ik daar niets van terug kunnen vinden. Het inhalen van de Sint vond altijd plaats op de zondag vóór 5 december. De Sint werd in een koets rondgereden terwijl de zwarte pieten op een open kar zaten met een collectebus. Als er geld werd gegeven kregen de kinderen een snoepje. Het was blijkbaar de regel; “geen geld, geen snoepje”. In die tijd werden kinderen ook nog bang gemaakt met een roe en de ketting. Dat is nu gelukkig wel anders. Sint en zijn pieten zijn geen boemannen meer, maar kindervrienden.

Collecteren gebeurt nog steeds, dat wordt nu gedaan door de buurtverenigingen. Verder krijgt de werkgroep jaarlijks een donatie van VBO. Door deze beide bijdragen kunnen we nu nog steeds dit prachtige kinderfeest op Oosteind vieren. Elke buurtvereniging heeft een afgevaardigde in de werkgroep Sinterklaas. Zij zijn de steun en toeverlaat van de Sint en zijn pieten op Oosteind.

Piet Huiben is jarenlang heel nauw betrokken geweest bij vele intochten op Oosteind, totdat hij in 1976 plotseling overleed. Ik (Hans Oomes) heb zijn belangrijke taak vanaf 1977 overgenomen.

Lange tijd werd de intocht gelopen over heel de Provincialeweg. In de loop der jaren was het vertrekpunt bij de familie Waas, Café Het Hoekske, Café de Baan, familie Beenackers, familie v/d Zanden en de familie Broeders. Sint liep heel lang met zijn trouwe viervoeter Amerigo over Oosteind. Ook de Sint ging met zijn tijd mee en liet zich rijden in een huifkar, een open auto of rijtuig. De pieten hoefden ook niet altijd meer te lopen. Zij kwamen met trapskelters, boten en zelfs een keer op motoren. Het weer tijdens de intochten was zeer variabel. Er was één

jaar dat het vroom dat het kraakte. Het was zo koud dat de motoren die Sint en zijn pieten vergezelden afsloegen. Iedereen was dik aangekleed, vooral sint en zijn pieten, want die waren deze kou niet gewend.

Tijdens de intocht wordt tot op de dag van vandaag nog altijd de oudste inwoner of inwonster bezocht en 'verrast' met de traditionele boterletter.

We mogen ook niet vergeten te vermelden dat tijdens de intocht Drumband Concordia jarenlang zorgde voor muzikale begeleiding. Helaas hield Concordia op te bestaan.

Het alternatief was toen een geluidswagen, die de komst van Sint en zijn pieten aankondigde. Gelukkig zorgden de Ladykantjes later voor nog een aantal jaren live muziek.

Ook ponyclub 'De Trouwe Viervoeters' en rijvereniging 'De Eendracht' waren lang van de partij.

Na de intocht was er een samenkomst bij Café Jespers, later in het Oostquartier en zelfs één keer in de kerk in verband met de verbouwing van het Oostquartier.

Het feest is door de jaren heen veranderd.

Het aantal toeschouwers langs de kant verminderde en een nieuw concept deed zijn intrede.

Nu worden de Sint en zijn pieten aan het begin van de avond opgewacht door kinderen met lampionnen. Na een korte wandeling door de wijk, met muzikale begeleiding van 'Eigenwijs', is iedereen welkom in het Oostquartier.

Het Oostquartier is dan omgetoverd tot een feestzaal met kleur en geluid.

Alle kinderen krijgen een kaart waarmee ze versnaperingen kunnen halen. Er is een bingo, er wordt gedanst en gezongen door en met de zwarte pieten. Kinderkoor 'De Zingende Nootjes' zingen hier ook elk jaar de Sint enthousiast toe. Tot slot is er ook voor ieder kind nog een cadeautje.

Wat is de grootste verandering van het feest??
Vroeger werden kinderen vooral bang gemaakt met het argument "als je niet luistert, vertel ik het aan Sinterklaas". Tegenwoordig zijn de Sint en zijn pieten alleen maar een kindervriend en geen boeman. Gelukkig is dat taboe de wereld uit (????).

Sinterklaas en zijn pieten hebben nog elk jaar veel plezier op Oosteind.

Het leuke is dat de Sint door de jaren heen de kleine kinderen van toen, nu als volwassenen met hun kinderen of kleinkinderen tegen komt.

Sinterklaas is een superfeest voor iedereen!!!

De 512-groep wil dit feest graag nog vele jaren op Oosteind meevieren.

Voor contact kun u reageren per mail: 512groep@hotmail.nl

De gezichtjes van Peuterzaal Het Trapje

In 1976 werd de peuterspeelzaal opgericht. De eerste leidsters waren o.a. Truus Maas en Josien van Rooij. Als locatie was gekozen voor de bovenzaal van Het Oostquartier. Deze ruimte was erg bezwaarlijk vanwege de gevaarlijke trap, maar hieraan dankte de speelzaal wel haar naam: 't Trapje.

De oudere mensen vonden het maar niks, want zij vonden dat een kind thuis bij de moeder hoorde. Om aan spulletjes te komen werden alle peuters op een grote kar gezet en daarmee werd door het hele dorp gereden om een inzameling te houden.

In oktober 1986, bij het tienjarig bestaan, kwam er een nieuw gelijkvloers onderkomen. Het "fietsenhok" achter het Oostquartier was door vele vrijwilligers omgetoverd tot een complete peuterspeelzaal.

In mei 1998 werd er weer verhuisd, want 't Trapje moest gesloopt worden voor de verbouwing van het Oostquartier. Alle kinderen gingen in optocht op fietsjes naar hun tijdelijk onderkomen het Wit-Gele kruisgebouw. In maart 2000 namen de peuters de hele mooie eigen speelzaal met een keukentje en aangepaste toiletjes in het Oostquartier in gebruik. Vanaf de Provincialeweg zag de speelzaal er fleurig uit.

In 2001 bestond de speelzaal 25 jaar en dat werd een feest voor iedereen. Allereerst voor de peuters en aansluitend volgde een receptie want ook Truus Maas was 25 jaar leidster. Samen met leidster Tonny van Beysterveld hoopte ze op een reünie-effect, want iedereen die ooit met 't Trapje te maken had gehad was welkom. Het werd een geweldig feest. In al die jaren hebben de leidsters 400 kinderen voorbij zien komen en daar zijn ze erg trots op.

Als we nu in de Huiskamer zitten met meisjes en jongens die op de peuterspeelzaal hebben gezeten, wordt er gezegd: Vroeger gleden we hier van de glijbaan en nu zitten we hier gezellig samen aan de bar met een pilske.

Truus Maas

Oosteind heeft hart voor toneel

Op uitnodiging van de Stuurgroep Belangen Oosteind kwam de toneelvereniging Willibrordus uit Oosterhout naar ons dorp om het stuk Anna Christie te spelen. Rene Videler en Truus Maas speelden de hoofdrollen en het stuk was een groot succes. Willibrordus heeft drie keer in Oosteind gespeeld.

De vereniging begon ook met een afdeling jeugdtoneel in Oosteind, maar eind 1982 scheidde het jeugdtoneel zich af en ging zelfstandig door onder de naam De Spotlichtjes.

De leiding was in handen van Rene Videler, Giel Meester, Truus Maas, Ada van Riel en juffrouw Mertens.

Er werden toneelstukjes opgevoerd en met Kerst was er een optreden met het koortje van John Arts. In 1984 werd voor de Oosteindse jeugd een carnavals-middag georganiseerd. De muziek werd verzorgd door disco Selection met aan de knoppen Marco Maas en voor het eerst was er Tonpraten. De organisatie was mede in handen van de werkgroep kindercarnaval.

In 1984 werd begonnen met de Playbackshows voor iedereen van Oosteind. Het Oostquartier was altijd bomvol. Er deden 54 kinderen aan mee met in totaal 21 acts.

In 1986 was er zo'n drukbezochte uitvoering dat men stoelen tekort kwam. Er werden door de jongste kinderen van groep 2 toneelstukjes gespeeld, eerst De Gouden Laars en daarna De Drie Weesjes. Daarna was er als nieuwtje black light dat door iedereen bewonderd werd. De kinderen konden zich heerlijk uitleven met grime, licht, muziek en dans.

De Spotlichtjes hebben ongeveer 10 jaar bestaan. Toen viel letterlijk het doek, maar het was een hele mooie tijd waar veel kinderen uit Oosteind aan hebben mee gedaan.

Truus Maas

Kindervakantiewerk - KVV

KinderVakantieWeek wordt als sinds 1973 gehouden. In de laatste week van de vakantie worden er op de ochtenden iets georganiseerd voor de kinderen van de basisschool. In de loop van de jaren is de invulling van deze week veranderd, maar het uitgangspunt om voor kinderen een leuke doeweek te organiseren is gebleven. De eerste 10 jaar verzorgden de buurtverenigingen een vast onderdeel dat elk jaar terug kwam.

Vanaf 1984 kwam er een thema aan de week, ook toen leverde iedere buurtvereniging iemand die deelneemt aan de werkgroep om de week mee te organiseren.

In 1989 ging groep 7 en 8 voor de eerste keer op kamp. Dit heet "een minikamp" en hiervoor moest iedereen zijn spullen zelf meenemen en werd er te voet een plek gevonden voor het kamp.

Vanaf 1991 werden de thema's meer uitgesplitst over de verschillende groepen, eerst verdeeld over 3 en later over 4 groepen. De jongste groep krijgt letter A mee en de oudste de letter D.

De thema's werden vanaf dat moment jaarlijks aangepast aan de actualiteit. De organisatie breidde zich steeds meer uit; er worden dan ook steeds meer vrijwilligers bij betrokken. Het kamp van groep D werd van 1 nacht naar 2 nachten verlengd. Het kamperen is dan ook al lang niet meer met tenten, maar op een kampeerboerderij. Men gaat niet meer te voet, maar met de fiets of vanwege de afstand zelfs met auto's.

Als er een jubileum valt te vieren wordt hieraan extra aandacht besteed. Regelmatig met een gezamenlijke dag, maar ook door iets extra's te doen voor de kinderen in die week of voor de rest van het dorp bij de afsluiting.

De afsluiting op vrijdagavond is van een kort optreden door de kinderen naar een compleet aangeklede show gegaan, waar de hele week door middel van een verhaal met de kinderen aan wordt gewerkt. Hierbij kunnen we denken aan een fakkel binnendragen in een Olympisch stadion, Noddy de professor, een eigen koningshuis en zelfs een heuse piratenboot. Er zijn vast nog wel veel andere mooie herinneringen aan de afsluitingen die KinderVakantieWeek de afgelopen jaren heeft beleefd.

Met de vrijwilligers werd voorheen op vrijdagavond eerst afgesloten met een kampvuur op het schoolplein, deze afsluiting werd daarna uitgebreid tot een afsluitende barbecue en uiteindelijk weer terug gebracht tot samen wat drinken en na kletsen over de week. De vrijwilligers hebben veel lol met elkaar en dat stralen ze uit naar de kinderen. Kinder Vakantie Week, of simpelweg KVV, draait op vrijwilligers die tijdens hun vakantie zich een hele week inzetten voor de kinderen van Oosteind. De werkgroep - zelf ook allen vrijwilligers - is zeer trots op de grote hoeveelheid personen, soms al jaren niet meer woonachtig in Oosteind, die zich belangeloos inzetten voor een fantastisch evenement.

We hebben een eigen lied dat geschreven is door Arnold Emmen en ieder jaar vrolijk meegezongen wordt door alle kinderen.

Sinds een paar jaar hebben we zelfs een eigen vlag die tijdens de week van KVV heel Oosteind ieder jaar weer groen kleurt.

Ook de verschillende groepen hebben inmiddels hun eigen herkenningsvlag verdiend.

Al wordt de aanwas van kinderen een stukje kleiner, de sfeer blijft erg goed. Met de groep mensen die KVV in leven houdt hebben we nog veel ideeën, dus we zijn zeker nog lang niet klaar. Natuurlijk zijn we altijd in voor nieuwe ideeën en mensen die ons op welke wijze dan ook kunnen ondersteunen.

Dus de slogan: Kindervakantieweek; er is geen leuker feest!
En dat geldt dus voor klein, maar zeker ook voor groot.

CV Uilendonck werkgroep kindercarnaval

Alweer 50 jaar VBO. Namens CV Uilendonck - werkgroep kindercarnaval van harte gefeliciteerd. Ter ere van dit jubileum wordt door de Heemkundegroep Uilendonck een jubileumboek gemaakt. Aan ons de vraag ook iets te schrijven over de geschiedenis van onze werkgroep. Omdat we momenteel met een redelijk nieuw bestuur zitten, moesten we dus het archief in om weetjes op te sporen van werkgroep kindercarnaval.

We weten allemaal hoe het programma van carnaval er ongeveer uitziet. Wat met een simpele carnavalsmiddag begon is steeds verder uitgebreid met meer activiteiten, de insignes, motto's en de carnavalskrant.

Geschiedenis

De eerste stukken in het archief van carnaval dateren uit 1973. De begroting was toen 505,50 gulden. Dat is heel iets anders als de 3.400,- euro waar we het nu over hebben. Daartegenover staat dat de activiteiten ook flink uitgebreid zijn.

In het archief vonden we een draaiboekje uit 1977, met daarin één carnavalsmiddag met een verkleedwedstrijd, uitdelen van ballonnen en het wonderorenspeel.

In 1980 werd voor de eerste keer het carnavalskrantje uitgebracht.

In het carnavalskrantje van 1983 zagen we een programma dat bestond uit 3 activiteiten: twee sauwelavonden (op donderdag en vrijdagavond) en de optocht met carnavalsmiddag. In 1984 kwamen daar op woensdag het uiltjesbal en op zondag het grote cola uiltjesbal bij. Vanaf 1985

werden de sauwelavonden op verzoek niet op donderdag en vrijdag georganiseerd, maar op vrijdag en zaterdagavond.

Sinds 1987 worden carnavalsinsignes verkocht. Dit is begonnen met zelfgemaakte insignes. Inmiddels kennen we sinds 2008 de buttons. Vanaf 1988 worden op de insignes en buttons het motto van het Uilendoncks carnaval afgebeeld. Het eerste Uilendonkse carnavalsmotto in 1988 was: We doen oos eige.

Ook de prins en gevolg werd later verder uitgebreid. Sinds 1993 hebben we in Uilendonck naast de prins, prinses en de raad ook een nar staan.

Het programma tijdens carnaval bleef lange tijd hetzelfde tot in 1995 de carnavalsmis op papier bij het programma werd vernoemd. In 2000 wordt op het programma voor de eerste keer de sleuteloverdracht vernoemd en in 2010 zien we voor het eerst de jeugdsauwelmiddag.

Maar naast veranderingen waren er ook veel dingen die jaren hetzelfde bleven. Denk maar eens aan de mensen die zich jarenlang hebben ingezet voor het Uilendoncks carnaval. We hoeven geen namen te noemen, want deze mensen zijn bij iedereen wel bekend.

Niet alleen in het bestuur en de vrijwilligers, maar ook hebben we jarenlang kunnen genieten van de leukste Uilendonkse sauwels. Graag willen we iedereen nogmaals bedanken voor al die jaren carnaval.

Toekomst

Als werkgroep carnaval zijn we actief verbonden met het VBO en het Oostquartier. Naast een rijk verleden hopen we nog een lange toekomst te hebben met het Uilendoncks carnaval.

Vanaf komend jaar (2015) zullen we gaan feesten in een verbouwde grote zaal in het Oostquartier. Daarnaast hebben we door de inspanningen van het VBO ook de beschikking

over een gezellige huiskamer. Genoeg reden voor ons om het komende carnavalsseizoen de boel eens lekker op z'n kop te gooien. Enkele vertrouwde activiteiten zullen blijven, maar er komen ook nieuwe activiteiten bij op nieuwe locaties. Een leuk begin om de volgende 50 jaar van VBO in te gaan.

VBO, nogmaals gefeliciteerd met jullie jubileum. Op naar de volgende 50 jaar.

Namens:

CV Uilendonck – werkgroep kindercarnaval

Provincialeweg 96

4909 AL Oosteind

cvuilendonck@oosteind-nb.nl

www.facebook.com/uilendonck

WAKO

WAKO* betekent *W*erkgroep *A*mateur-*K*unstenars *O*osteind en bestaat uit: *Mari Huyben- voorzitter, Anneke Emmen - secretaris/penningmeester, Maria Huyben, Beppie Jespers, Els Verkooijen-de Bruijn en José Verkooijen.

In 2004 ontstond het idee bij Nora Kruijk om gelijktijdig met het Spektakel een andersoortige activiteit te organiseren. Zij vond enkele andere inwoners van Oosteind bereid om dit met haar te organiseren. De bedoeling was dat het eenmalig was, maar vanwege het succes bij de eerste expositie kwam er een vervolg en zo vond dit jaar de 11de tentoonstelling plaats.

De WAKO organiseert nu jaarlijks een expositie in het Oostquartier in Oosteind waar Oosteindse amateur-kunstenars hun kunstwerken kunnen tentoonstellen.

De expositie vindt in principe plaats tijdens het Oosteinds Spektakel, in het tweede weekend van september, op vrijdagavond, op zaterdag de hele dag en op zondagmiddag.

Het project is eerst bedoeld voor de Oosteindse bevolking,

maar men mocht op de expositie ook veel bezoekers afkomstig uit de regio begroeten.

Naast het exposeren van kunstwerken, begeleiden de leden het maken van kunst samen met anderen, met bijvoorbeeld Oosteindse kinderen, wiens werk ook op de

expositie tentoongesteld wordt.

Kinderen van de bovenbouw van de basisschool worden uitgenodigd om op vrijdagochtend met de hele klas te komen kijken. Zij bekijken de kunstwerken via een speurtocht met vragen over de kunstwerken, de technieken en de kunstenaars.

De expositie maakt het amateurkunstenaars mogelijk hun

kunstwerken te laten zien. Het spoort mensen aan door

te gaan met hun hobby. Het activeert anderen. De expositie brengt kunst dichtbij. Het lokt een discussie uit over de verschillende facetten van kunst.

De werkgroep wil ieder jaar een andere groep van de bevolking extra aandacht geven. Te denken valt aan kinderen, tieners of ouderen.

Geschiedenis

De werkgroep nodigt elk jaar een andere groep uit om mee te doen met de expositie en helpt zo nodig bij de voorbereidingen daarvoor.

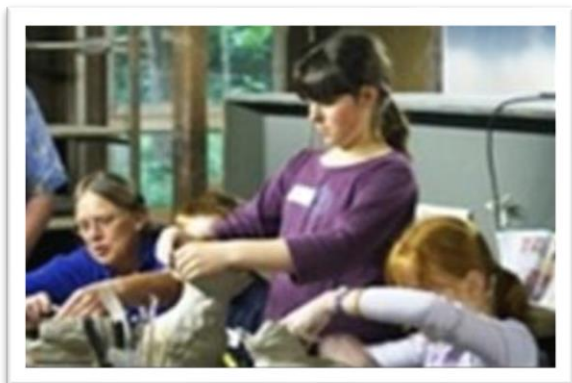

2005

Zo organiseerden we in 2005 een workshop met groep 7 van de St.

Janschool.

De leerlingen gingen naar de Paulusabdij om daar onder begeleiding van de werkgroepleden te

schilderen, een kleiwerk te maken en te fotograferen.

Het thema was 'dieren'. Tussen de middag was er een lekkere lunch. Alle schilderstukken, kleiwerken en de twee mooiste foto's werden tentoongesteld op de expositie en het was prachtig.

2006

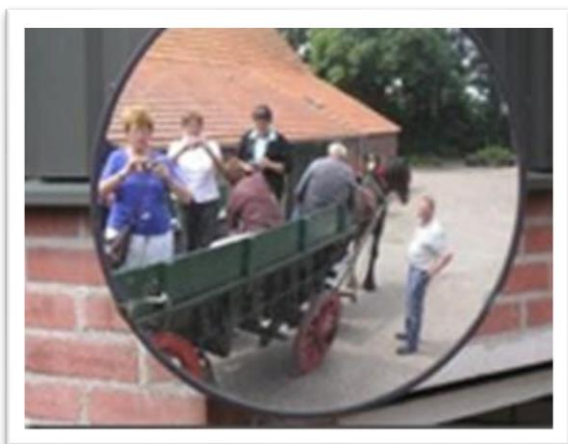
In 2006 hakten op een zaterdag enkele leden van de KPJ-aspiranten een totempaal uit gasbeton, onder begeleiding van werkgroepleden. Ook zij lieten zich de broodjes en het drinken smaken. De totempaal werd beschilderd en tentoongesteld op de expositie 2006.

2007

In mei 2007 was er onder leiding van werkgroepleden een workshop fotograferen voor de leden van de KVO.

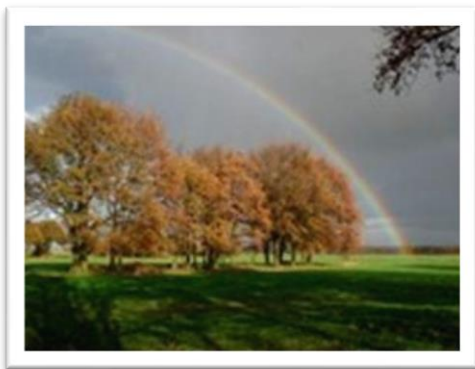
Men bezocht de kassen van Van de Sande, lunchte in de tuin van Verkooijen, reed op de platte kar door Oosteind en

maakte overal foto's. Samen werden de mooiste foto's uitgezocht en tentoongesteld op de expositie 2007.

2008

Bij gelegenheid van ons vijfjarig bestaan in 2008 mochten alle deelnemers een gast uitnodigen om hun werk tentoon te stellen op de expositie 2008. In

ieder geval de

eerste en misschien wel de enige keer dat amateurkunstenaars van buiten Oosteind op de expositie te zien waren. Weer een succesvolle en zeer gevarieerde expositie.

Daarnaast organiseerden we een fotowedstrijd voor de inwoners van Oosteind met als onderwerp "Oosteind".

2009

In 2009 was er weer een expositie met alleen maar deelnemers uit Oosteind. Daarnaast kwamen er twee taxateurs de kunstvoorwerpen van bezoekers op hun waarde taxeerden. Leerlingen van groep 6, 7 en 8 kregen een rondleiding op de expositie door middel van een speurtocht. Ze maakten per groep een schilderij met

bloemen, die ook op de expositie te zien waren.

2010 In 2010 werden 55+-ers uitgenodigd om workshops te volgen bij enkele deelnemers van de expositie en zo een kunstwerk te maken. Een elftal 55+-ers hebben een prachtig kleiwerk gemaakt, zijn aan 't smeden gegaan, hebben een mooi schilderij gemaakt, maakten een werk van papier en karton en gingen fotograferen. Al deze creaties kon men bewonderen op de expositie. Ook dit jaar kwamen de leerlingen van de bovenbouw van de St. Janschool op vrijdagmiddag de expositie bekijken door middel van een speurtocht.

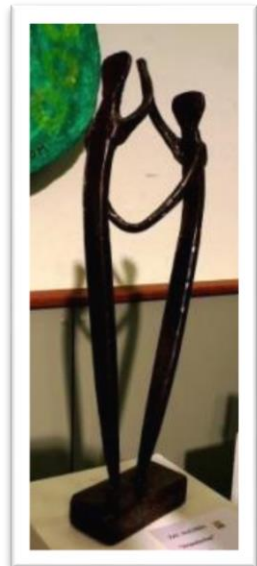
2011
De expositie telde
in 2011 27
deelnemende

amateurkunstenaars. De leerlingen van groep 7 van de St. Janschool uit Oosteind werden uitgenodigd deel te nemen aan de expositie. Samen met gast-kunstenaar Luc Mous en enkele deelnemers van de WAKO maakten ze van tempex, gips en verf afbeeldingen (zo'n 1 m hoog) van dieren. Op zondag kon men quilts bekijken van verschillende personen, beginners konden kennismaken met quilt door middel van een eerste les patchwork/quilten, en ervaren quilters maakten zoveel mogelijk blokken (appliceren, patchwork, quilten) met een uiltje voor "Jopies dromenquilt". Ook dit jaar kwamen de leerlingen van de bovenbouw van de St. Janschool op vrijdagochtend de expositie bekijken door middel van een speurtocht.

2012

In 2012 telde de expositie 23 deelnemers.

Bovendien nodigde een aantal deelnemers op verzoek van de werkgroep een kind uit om mee te exposeren. Er kwamen prachtige werken. Harry Sandig liet zijn mini-kermis zien, wat zeker toen het donker werd, een prachtig schouwspel was. Het raku-stoken op zondagmiddag trok menig toeschouwer. Ook dit jaar kwamen de leerlingen van de bovenbouw van de St. Janschool op vrijdagochtend de expositie bekijken door middel van een speurtocht.

2013

Dit jaar werd de 10e expositie gevierd. Alle deelnemers nodigden een gast uit (uit de regio) die met hen mee exposeerde. Zo waren er dat jaar 38 amateurkunstenaars. Bovendien werden kunstwerken van kunstenaars van het KOA tentoongesteld. Er werd in twee zalen geëxposeerd. Verschillende deelnemers verzorgden een demonstratie van hun techniek. Er was ook weer een demonstratie raku stoken. Ook dit jaar kwamen de leerlingen van de bovenbouw van de St. Janschool op vrijdagochtend de expositie bekijken met behulp van een speurtocht.

KVO Oosteind 65 jaar

Een verhaal schrijven over je vereniging 65 jaar KVO Oosteind valt nog niet mee als je er zelf pas 6 jaar bij bent. Maar we gaan zeker ons best doen om een feestelijk stukje te schrijven, voor de jarige VBO.

De VBO viert haar 50 jarig jubileum, wij als KVO vieren ons 65 jarig bestaan.

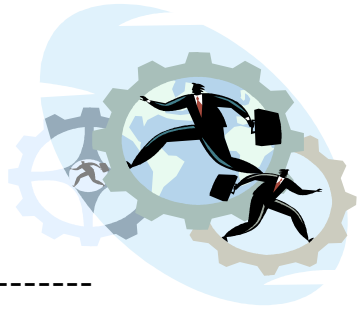
Hier volgt een terugblik.

Op 14 november 1949 is de R.K Boerinnenbond Onze Lieve Vrouw van de Vrede opgericht. De godsdienst stond in die jaren hoog in het vaandel. In de loop der jaren is daar verandering in gekomen. De maatschappij veranderde en ook wij als vrouwenorganisatie ontkomen er niet aan. De vrouwen zijn in de loop der jaren veel mondiger geworden, hebben meer scholing en opleiding en dus meer kansen. Ook als KVO Oosteind moeten wij proberen doelgericht de behoefte te peilen en inspelen op de veranderingen van deze tijd.

Dit was een stukje uit het voorwoord door Stina van Strien – Boudewijns geschreven naar aanleiding van ons 50 jarig jubileum.

We zijn nu alweer 15 jaar verder. En wat is er weer veel veranderd, de huishoudelijke programma's hebben plaats gemaakt voor lezingen/uitleg door een journalist of een notaris, we gaan naar het toneel of we bezoeken concerten. Het huishoudelijke wat er nog wel is (als je het zo mag noemen) is de culinaire dag, die goed wordt bezocht en dat nog heel erg in trek is letterlijk en figuurlijk. Maar ook het wandelen en fietsen is nog heel populair de wandeltochten door het bos onder leiding van Toon Thielen en de kerstviering. Allemaal zaken die, ondanks alle veranderingen zoals werk, oppas oma, overblijf juf, ons nog zeer aanspreken en wat we

allemaal erg gezellig vinden. Want het blijft altijd fijn om goede gesprekken te voeren onder het genot van een lekker hapje en drankje. En om samen te zijn.

En om nog even op het (snelle) veranderen van de tijd terug te komen. Want alles moet steeds sneller en haastiger, geen tijd voor-----

--

Stina sloot met het volgende af, en dat wil ik jullie niet onthouden. Maar we blijven " samen op weg, het leven is een lange weg, van gisteren naar morgen, van ik naar wij, een tocht met velen

Wij bestuur en leden van de KVO Oosteind, willen de VBO hartelijk feliciteren met hun 50 jarig jubileum.

Arda Schipper.

Het gelegenheidsorkest

Nieuwjaarsreceptie van 2004: “Dat is eigenlijk niks: Carnavalsmuziek bij een nieuwjaarsreceptie. Dat moet anders. Kunnen wij, met een stel muzikanten niet een paar passender muziekstukken instuderen voor de nieuwjaarsreceptie van volgend jaar?”

En hoewel het idee geopperd werd na een paar glaasjes werd het in de loop van het jaar weer opgepakt door enkele muzikanten van de Gruunplakkers, Eigewijs, Ladykantjes en anderen die bij een harmonie of fanfare speelden.

De repetities onder leiding van Arnold Emmen begonnen na de maïstijd, maar er werd bij dat eerste optreden een goed concert neergezet.

“Volgend jaar weer!!”

En zo werd in januari 2014 voor de 10de keer een

nieuwjaarsconcert gegeven.

De repetities waren die eerste jaren telkens van eind september/begin oktober tot Nieuwjaar, meestal in het Oostquartier maar bv. ook bij Kees van Leysen in de winkel. De bezetting wisselde wel eens maar er waren steeds voldoende muzikanten.

Er wordt niet zo moeilijke, maar wel mooie ha(rmonie), fa(nfare), bra(ssband)muziek gespeeld. Dat kunnen wat klassiekere stukken zijn, maar ook populaire muziek, zoals muziek van de Beatles of Stevie Wonder. In het orkest kunnen trompetten, saxofoons, klarinetten, trombones, tuba's, baritons, hoorns, bassen, fluiten, hobo's, fagotten en allerlei slagwerkinstrumenten een plaats vinden.

Na een aantal jaren wilde men eigenlijk meer: "Het is zo zonde om zo lang te repeteren voor één concert." En zo kwam er een concert op Oosteind 700 jaar, kwam er een concert op Koninginnedag, kwam er een Kerstconcert, kwam er een uitwisselingsconcert, werd er in de kerk gespeeld.

De repetities vinden nog steeds plaats in het Oostquartier, maar ook wel eens in de school, in de OVV-kantine, bij Elly Louwet in de garage.

Nu, in 2014, repeteren Ad, Anita, Anneke, Elly, Elly, Elly, Els, Hans, Jacqueline, Janet, Jeanne, Marleen, Maria, Piet, Piet, Ria, Ria, Tineke, Thom en Tom onder leiding van Arnold iedere maandagavond van 20.00 tot ongeveer 22.15 uur enthousiast

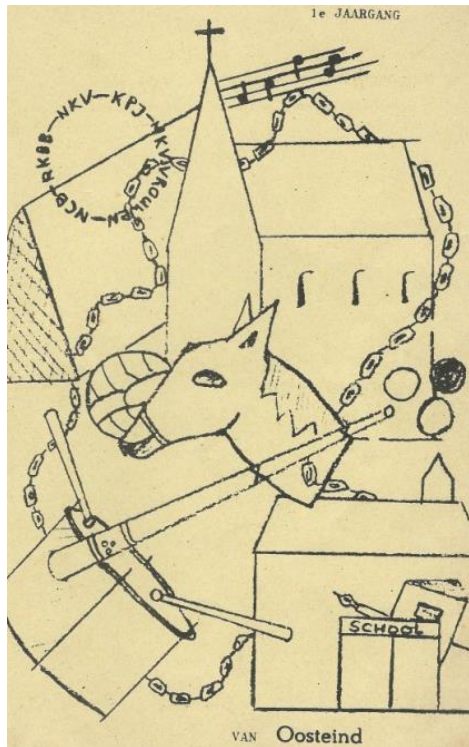
nieuwe en bekende muziekstukken.

Er wordt veel gelachen, maar ook gezucht en van tijd tot tijd eens gemopperd als het even niet zo goed lukt. Maar het blijft leuk!

Van hard werken krijg je dorst en dus blijft vrijwel iedereen na afloop nog even na en wordt er een glaasje water, fris of iets sterkers gedronken. Nootje erbij, of als er iemand jarig was een kaasje!

Kortom, dat hoort ook bij fijn muziek maken bij het
gelegenheidsorkest!

- 50 jaar VBO -

De verbindende Schakel

Uitgave Heemkundegroep Ulendonc Oosteind, oktober 2014